

Bibliographiques

1. Brătescu G. *Miracolul grec în medicină: HIPOCRATISMUL*. – București: Humanitas, 1992. – 388 p.
2. Canoui Pierre. *L'Enseignement de l'Éthique Médicale: un apprentissage de l'analyse des éléments qui déterminent l'acte médical // Éthique Médicale ou Bioéthique?* Ed. Ch. Hervé. – Paris; Montréal (Canada): Ed. L'Harmattan, 1997. – P.47-53.
3. *Charte de l'éthique des Facultés de Médecine* // http://www.cidmef.u-bordeaux2.fr/pdf/chart_et.pdf (accesat la 29.04. 2010).
4. *Codul cadru de Etică (Deontologic) al lucrătorului medical și farmaceutic*. – [Chișinău], [2006]. – 12 p.
5. *Codul eticii profesionale al stomatologului Republicii Moldova / Elab. De V. Burlacu, Gh. Nicolau; Aprobata la 8.09.1999 de Congr. III naț. al med.-stomat.* – Chișinău, 2000. – 7 p.
6. *Codul Moral al Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova*. – Chișinău, 2006. – 14 p.
7. Gouazé André. *Les gros cailloux et le vase de la vie*. – Paris: Expansion Scientifique Française, 2005. – 191 p.
8. *Jurământul medicului* // <http://www.usmf.md/index.php?page=lincuri-utile> (accesat la 03.02. 2010).
9. *La prière de Maïmonide* // <http://wjj.free.fr/maimonid.htm> (accesat la 15.02.2010).
10. Miu Nicolae. *Științele comportamentului*. – Cluj–Napoca: Ed. Medicală Universitară „Iuliu Hațieganu”, 2004. – 257 p.
11. *Serment d'Hippocrate* // <http://www.chu-rouen.fr/documed/serment.html> (accesat la 09.03. 2010).

UNELE ASPECTE ALE COMUNICĂRII

Nadejda Țurcan, Eugenia Mincu, Aliona Busuioc, Svetlana Cravenco

Catedra Limba Română și terminologie medicală

Summary

Some aspects of Communication

Foreign language communication is based on the ability to understand, express and interpret thoughts, feelings and actions both in oral and writing form. The essay and oral speech are perfect ways in developing communicative abilities which enable as to accomplish the major object of foreign romanian language lecture for non-native students. Formation of communicative competence.

In this context we can apply at middle abilities and cultural understanding.

Rezumat

Comunicarea într-o limbă străină se bazează pe abilitatea de a înțelege, de a exprima și de a interpreta gânduri, sentimente și fapte atât pe cale orală, cât și în scris. Eseul și discursul sunt modalități perfecte de dezvoltare a abilității de comunicare, ce ne ajută la realizarea obiectivului major al lecției de limba română în grupele alolingve: - formarea competenței de comunicare.

În acest context se apelează la abilități de mediere și înțelegere culturală.

Un obiectiv major al procesului Bologna se referă la aspectul lingvistic al cooperării educaționale în spațiul european unic. Instruirea profesională în cadrul USMF „Nicolae Testemițanu” se realizează în patru limbi: română, rusă, franceză, engleză. În asemenea condiții, formarea culturii lingvistice a studenților este un obiectiv major pentru profesorii de limba română, reieșind din faptul că comunicarea îi ajută pe tineri să se integreze eficient în societate. Limba română este limba de stat în Moldova. În cadrul procesului instructiv-educativ

comunicarea constituie pilonul de bază al lecțiilor de limba română. Studenții învață să comunice prin activități instructiv-educative ce au la bază cooperarea.

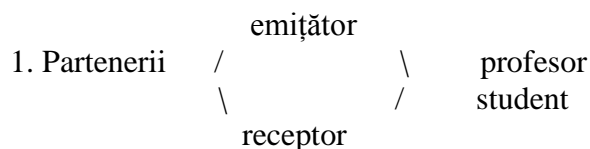
Lucrul în grup presupune comunicarea.

Comunicarea din „comunicus” (latină) – comun; vb: „a comunica” a face ceva în comun. (p. 8-9). Comunicarea:

- reprezintă mecanismul ce face posibilă existența relațiilor umane, adică toate simbolurile spirituale și mijloacele care servesc la transpunerea în spațiu și la menținerea în timp a acestor relații. Ele cuprind expresia feței, atitudinea corporală, vocea, scrierea;
- sistem de schimb între organisme; actul comunicării efectuat de un individ declanșează un răspuns, o modificare de comportament din partea altui individ;
- actul prin care una sau mai multe persoane transmit (emit) și repetiționează mesaje, ceea ce se petrece într-un anumit context, presupune anumite efecte și prevede posibilități favorabile de folosire a feedback-ului.

Astfel despre comunicare se poate spune că reprezintă o modalitate fundamentală de interacțiune psihosocială, un schimb de mesaje între indivizi menit să realizeze relații interpersonale durabile prin care se poate influența menținerea sau modificarea comportamentului individual sau de grup. De aceea este interpretată ca o interacțiune prin care subiecții schimbă mesaje, ating obiective specifice, dirijează și controlează activitatea unei persoane sau a unui grup, se influențează reciproc și așteaptă reacții de răspuns (pozitive sau negative) sub formă de feedback.

Elementele structurale ale comunicării didactice sunt:

2.

Repertoriul	profesorului (cunoștințe, priceperi, acțiuni de care dispune, la care se adaugă competența și personalitatea acestuia)
	elevului aceleași elemente structurale, mentale și lingvistice la care se adaugă capacitatea de receptări, motivația

3. Mesajele (informații, determinate de natura subiectului tratat).

4. Canalul de comunicare.

5. Factori perturbanți.

6. Contextul didactic.

7. Feedback-ul.

Aceste elemente sunt determinanți calității comunicării.

În cadrul comunicării se crează o rețea de comunicare are următoarele componente:

Profesorul (P)	Comunicarea profesorului cu el însuși (P) Comunicarea profesorului cu grupa (P-G) Comunicare profesorului cu un student (P-S)
Elevul (E)	Comunicarea dintre student și profesor (S-P) Comunicarea dintre student și grupă (S-G) Comunicare student - student (S-S)
Grupa (G)	Comunicarea grupă - profesorul (G-P) Comunicarea grupă – student (G-S) Comunicare grupuri de student (G-G)

Pentru realizarea eficientă a acestei rețele de comunicare, studenții sunt antrenați în activități de comunicare orală, bunăoară prin prezentarea unor discursuri sau prin realizarea eseurilor.

În actul comunicării orale atât emițătorul cât și receptorul își asumă succesiv cele două roluri, relația de comunicare fiind biunivocă, pe când comunicarea scrisă face ca rolurile de emițător și de receptor să fie ireversibile, relația, în acest plan fiind univocă.

De cele mai multe ori, contextul situațional nu are importanță pentru comunicarea scrisă, pentru aceasta fiind esențial contextul referențial. Scrisul implică formulări definitive, emițătorul și receptorul putând fi separați prin mari diferențe spațiale și / sau temporale. În acest context vom menționa scrierea liberă (freewriting) care se realizează în baza diverselor aforisme ca:

- Prima bogăție este sănătatea (Ralph Wadlo Emerson);
- Un organism sănătos este camera de oaspeți a sufletului, un organism bolnav - o închisoare (Francis Bacon);
- Cu siguranță sănătatea este mai mult valoroasă decât banul, deoarece sănătatea face banul. (Samuel Johnson).

Se implementează pe larg și eseul.

Termenul eseu profine din franceză *essai*, care înseamnă „încercare”.

Eseul este forma de notație a unor observații personale, cu caracter reflexiv, în care se aduc, la modul impresionistic, cu o deplină libertate de mișcare a spiritului, sugestii de cunoaștere pe cele mai diverse teme. Opera eseistică se caracterizează prin stilul digresiv și conținutul paradoxal.

În literatura română, primul eseu erudit este Pseudokyneghetikos de Alexandru Odobescu, pe tema vânătorii reflectate concomitent cu sculptură, grafică, pictură și în literatură.

Drept teme pentru realizarea unor eseuri de către studenți ne-ar putea servi:

- Profesia de medic – prezent, trecut, viitor;
- De ce vreau să devin medic (stomatolog, farmacist);
- Pe acest străbun pământ numai dragostea e viață.

Utilitatea acestor modalități de comunicare este incontestabilă, contribuind la formarea competenței de scriere.

Deosebit de importantă este comunicarea orală. În acest sens studenții sunt încadrați în conferințele științifice anuale intrauniversitare prin prezentarea unor discursuri, comunicări, referate; precum și în ședințele „Asklepiazii” – organizate la nivel la catedră.

În cazul comunicării orale, datele contextului imediat sunt implicate, referirea la acestea fiind posibilă și prin mijloace paraverbale (para – aproape lângă): tonul, pauza, intonația.

* Tonul este caracteristica articulatorie, constând în vibrații de înălțime în rostirea silabelor într-un cuvânt. Aceste variații sunt determinate de numărul de vibrații pe secundă și de contracțiile coardelor vocale.

* Pauza este întreruperea vorbirii. Are durată variabilă și se notează prin semne de punctuație ca virgula, linia de pauză etc.

* Intonația este variația de înălțime a tonului în rostirea unui enunț: intonația poate fi definită și ca unitate suprasedimentară „extensivă” (unitatea suprasedimentară „intensivă” fiind accentul).

Intonația și melodia enunțului transmițând:

- anumite informații gramaticale (tipul de enunț în funcție de scopul comunicării: declarativ, interogativ, exclamativ);
- semnificații de tip conotativ, legate de starea afectivă a emițătorului, atitudinea și intențiile comunicative ale acestuia.

Atunci când se lucrează la pregătirea studenților pentru conferințele universitare sau pentru cenele acestor mijloace paraverbale sunt o prezență sine qua non a discursurilor prezentate. Din franceză *discours*, lat. *discursus* - „alergare încoace și încolo”.

E o specie a genului oratoric, fiind o expunere orală sau scrisă a unei teme în fața unui auditoriu.

Clasificare:

- politice (într-o adunare publică, parlament etc.);
- academice (la deschiderea și închiderea unei sesiuni);
- panegirice (cu ocazia celebrării unor sărbători naționale);

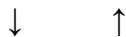
- savante (științifice);
- retorice.

Scopul discursului ținut de către student este să convingă auditoriul în privința temei abordate, prin argumente bine înălțuite, într-o gradație care merge spre concluzii. Oratorul trebuie să impresioneze intelectual și emoțional, pentru a-și convinge auditoriul să adopte anumite atitudini. Se pune un accent deosebit pe claritatea expunerii ideilor, logica argumentelor și gradarea lor ascendentă spre concluzie, eleganța limbajului, nota de solemnitate a expunerii. Deosebit de importantă este originalitatea temei abordate și contribuția personală a studentului la realizarea discursului prin asigurarea cu postere, slaiduri etc.

Evaluarea discursurilor se face luând în considerare toate elementele menționate anterior.

În formarea culturii lingvistice există o interdependență vizibilă:

Comunicare scrisă

Comunicare orală

Menirea profesorului de limba română este să îmbine armonios aceste tipuri de comunicare prin îmbinarea cu multă măiestrie pedagogică a metodelor pentru formarea competenței de comunicare în scris (eseul, scrierea liberă, cubul, referatul, adnotarea, proiectul) precum și a metodelor de formare a competenței de comunicare orală (discursul, dezbateră, argumentele pro- și contra-).

Iar afirmația lui Faulkner: „Amibiția mea este să pun totul într-o frază, nu numai prezentul, ci întregul trecut de care depinde și care tinde să ajungă din urmă prezentul, secundă cu secundă”, ne face să medităm din nou asupra problemei deschise – comunicarea. Deci, a spune multe prin cuvinte puține, este o artă.

Concluzii

Competențele cheie reprezintă un pachet transferabil și multifuncțional de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea / și dezvoltarea personală, pentru incluziune socială și inserție profesională. Acestea trebuie dezvoltate până la finalizarea educației obligatorii și urmează să acționeze pentru învățarea pe parcursul întregii vieți. Iar competența de comunicare constituie succesul integrării sociale a mediciniștilor.

Bibliografie

1. „Procesul de la Bologna în Republica Moldova (2004-2007)”. Coordonator Constantin Marin, Editura: „IMPRIT Service”, Chișinău, 2008.
2. Mihaela Căzărescu, Corina Căce, Laura Ștefăruță. „Comunicare didactică și aplicații”. Editura ASE, București 2003.
3. „Limba și literatura română pentru școală alolingvă”. Știința, Chișinău, 2007.
4. Mihai Stanciu. „Reforma conținuturilor învățământului”. Cadru metodologic, Polirom, Iași, 1999.
5. Malcom Lowry. „Sub vulcan”, Polirom, Iași, 2003.

SĂ TE EXPRIMI ÎN AȘA FEL ÎNCÎT SĂ COMUNICI EFICIENT

Aliona Busuioc, Eugenia Mincu, Nadejda Turcan

Catedra Limba Română și terminologie medicală USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

To express yourself that you could communicate efficiently

Actually the communication in our life demands an organized expression, fluency, efficiency. For this purpose we need to correct different language mistakes. Recommended